

älskade skrymmande människa

vi söker asyl i varandras blickar
med vår snyftande skörhet på ena armen
och vår slumrande storslagenhet på den andra
älskade skrymmande människa
egentligen
får vi bara plats i varandra
jag blöder igenom min blommiga kjol
och du säger att det känns
så typiskt mej
på ett sätt som bara får mej å känna mej fin
jag vet hur du lyckas
vi packar ner våra ömmaste kläder och känslor med
utifall att
och tänker tankar som
nä om man skulle ta och representera nåt fantastiskt
somnar övervägandes
kanske är det upp till oss
att hårbärgera den stora härligheten
kanske är det upp till oss
att vara en hint om närvaron
ömheten i magen
som accepterar och omförvandlar allt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elin Lindkvinn med Poeter.se id #10652 innehar upphovsrätten